

In cod. H. additur hic versus, e quo, si nil aliud, hoc certe disci poterit, quomodo versus Sanscritice non pangendi sint.

आख्यायकाकथितभावरसं कवीनां

संतोषसंततिकरं खलु मेघदूतं ।

श्रीकालिदासकविराजकृतौ महीयः

काव्यं समाप्तमभिलासिकथाप्रबन्धं ॥

Emendassem कृतौ, nisi ita loqui scribis in usu esset; eodem modo subscriptio in B. se habet: इति श्रीकालिदासकृतौ मेघ-
दूताख्यं काव्यं समाप्तं.

Varietas lectionis in Çringâratilaka.

1. प्रौढ scripsi e conj.; eo ducere videbantur literarum ductus in cod. H. obvii, quos typis imitari nequeo; in T. sola legitur syllaba द्वौ. — Uterque codex शिल्ला च, quod dupliciter peccat; nam et vocabulum neutrum requiritur neque conjunctio च hujus loci est. Emendationem invenire difficile videtur, quum haud satis appareat, quaenam res cum femore comparetur, atque septima versus syllaba (च) necessario brevis esse debeat. Haud placet, de quo cogitari possit, शिल्लं सनेत्रशफरं. Itaque pro sua quisque doctrina videat ipse.

2. H. विधुविसध्वंसे (?). Haud pro certo affirmaverim verba, qualia edidi, prorsus bene se habere.

5. T. तद्वक्त्र male.